

[Jensen-Broby.]

Erhverv, og derfor kan der ikke, hverken i en Lov eller i et Cirkulære, indsættes Bestemmelser, som hindrer Samfundsborgere, der ikke er i Fagforeningerne, i at faa Del i Lovens Goder.

Endelig vil jeg gerne nævne det særlige Tilfælde, at Arbejder, der er paabegyndt inden Lovens Ikrafttræden, men dog efter 1. Januar 1938, ogsaa kan komme i Betragtning. Det er heldigt, at dette kan lade sig gøre, for de, der har været paa Færde i god Tid, bør ikke straffes.

Endelig kommer vi til § 15, som indeholder Bestemmelser om Renten. Renten er 5½ pCt.; heraf er 4½ pCt. af den til enhver Tid skyldig Restgæld Rente; 1/10 pCt. af Hovedstolen er Bidrag til en Reserve- og Administrationsfond, og Resten er Afdrag. Det er, som jeg sagde før, nogenlunde den almindelige Rente, men efter mit Skøn er der den Fordel, at Afdragene er mindre, end private Pengeinstitutter vil kræve, og det vil maaske bidrage til, at denne Lov vil blive brugt mere, end hvis en saadan Bestemmelse ikke fandtes.

Efter § 16 kan Ministeren ved Overdragelse af en saadan Ejendom kræve et ekstraordinært Afdrag. Jeg haaber ikke, at den højtærede Minister gør det uden tvingende Grunde, og jeg haaber heller ikke, at den højtærede Minister vil stille sig alt for strengt med Hensyn til Godkendelse af den Mand, der skal overtage en saadan Ejendom.

Lovforslagets § 19 omhandler Udstedelsen af Statsobligationer. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at man — det er jo gennem Hypotekbanken, dette skal ske — passer paa at holde Kursen i Pari eller saa nær som muligt til Pari, og at man passer paa, at der kommer et fornuftigt Udbud af disse Obligationer, saaledes at vi ikke ser det samme, som vi har set ved mange af Landbrugslovene, at de Statsobligationer, man har udbudt, er gaaet betydeligt ned under Pari.

Ogsaa til Kapitel II, der handler om Huslejenedsættelse for mindrebemidlede børnerige Familier, vil jeg gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger. Først skal jeg bemærke med Hensyn til Bestemmelsen om, at Ejendomsskatterne skal indgaa i en Fond til Tilskud til børnerige Familier, at her kommer det Forhold frem, som den socialdemokratiske Ordfører omtalte, at en Kommune kan eje Jord i en anden Kommune og dør opfører Boliger, hvorved man bebyrder denne anden Kommune baade med sociale Udgifter og Skoleudgifter o. s. v.

og samtidig tager Ejendomsskatterne fra dem, idet jo disse Bygninger skal være fri for Ejendomsskatter. Ogsaa dette Forhold mener jeg bør underkastes en nærmere Undersøgelse i Udvalget. Saaledes som Bestemmelserne er sat op i Lovforslaget, kan de komme til at virke meget uheldigt, og det er derfor et af de Punkter, som jeg paa Forhaand stiller mig meget skeptisk over for.

I § 24 gives der Regler for Huslejenedsættelsen. Den udgør 30 pCt. for Familier med 3 Børn, 40 pCt. for dem med 4 Børn og 50 pCt. for dem med 5 Børn eller derover. I en anden Paragraf bestemmes det, hvad der skal forstaas ved Børn; det er ikke alene dem, der gaar i Skole, men ogsaa dem, der faar Uddannelse eller er arbejdsløse, der skal regnes med som Børn. Jeg vil gerne fremsætte en kritisk Bemærkning til Bestemmelsen om Nedsættelsens Størrelse i København, Frederiksberg og Gentofte i Forhold til det øvrige Land. Jeg synes, der er for stor Forskel paa de Satser, der er opstillet for Nedsættelsen. Den er paa 240, 360 og 500 Kr. i København, Frederiksberg og Gentofte, og i det øvrige Land er den henholdsvis 210, 320 og 450 Kr. Jeg kunde godt ønske, at Nedsættelsen var saa omtrent ens, ogsaa fordi man derigennem vil animere til at lægge disse Huse uden for de store Byer, ude, hvor der er billigere at bygge og sundere, Forhold, hvor der kan blive Plads og frisk Luft og Have for Børnene til at tumle sig i.

Der er saa § 26, der handler om Huslejetilskud. Det forekommer mig, at det er uretfærdigt, hvis man paalægger Kommunen at yde Halvdelen af saadanne Tilskud. Jeg synes, det maa være en Statsopgave, ikke en Kommuneopgave at yde dette Tilskud, navnlig under Hensyn til det, jeg før omtalte, at hvis en stor Kommune bygger ude i en Landkommune, hvor den ejer Jord, kan det gaa saadan, at den Kommune, hvori Jorden ligger, kommer til at give Tilskud, hvis man ikke forandrer Bestemmelserne, saaledes som de her er sat op.

Der kunde være flere Ting, som der var Grund til at paatale her ved Sagens første Behandling, men med en Del af disse Ting gaar det maaske nok saa godt, naar vi taler om dem i Udvalget. Jeg skal derfor slutte med at sige, at det, der efter min Mening vil ske ved denne Lov, er, at det bliver Kommunerne og de store Boligselskaber, man hjælper; det er dem, der vil faa Del i Laanene, det er dem, Staten stiller Kapital til Raadighed for, medens der bliver alt for lidt til det private Parcelbyggeri.